



Skatteministeriet

17. maj 2023
J.nr. 2022 - 14509

Til Folketinget – Skatteudvalget

Vedrørende L 73 - Forslag til Lov om ændring af kildeskatteloven, selskabsskatteloven, kulbrinteskatteloven og ligningsloven (Indførelse af begrænset skattepligt ved udøvelse af visse aktiviteter i Danmarks eksklusive økonomiske zone, anvendelse af kulbrinteanlæg m.v. i forbindelse med lagring af CO₂ og ændring af listen over lande, der er omfattet af defensive foranstaltninger).

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 16 af 27. april 2023.

Jeppe Bruus

/ Søren Schou

Spørgsmål

Ministeren bedes kommentere præsentationen fra Blue Nord og TotalEnergies anvendt under foretræde den 27. april 2023 og endvidere tage specifikt stilling til ændringsforslaget på side 8 i præsentationen, jf. L 73 - bilag 8.

Svar

Blue Nord og TotalEnergies anfører bl.a., at de bestemmelser om ændring af kulbrinteskatteloven, der indgår i L 73, har til formål at skabe klare rammer for udviklingen af offshore aktiviteter med lagring af CO₂. Efter deres opfattelse giver lovforslaget imidlertid et uhensigtsmæssigt økonomisk incitament til ikke at genbruge eksisterende faciliteter til CO₂-lagringsaktiviteter, ligesom det er deres opfattelse, at lovforslaget forringer deres position ift. Nordsøaftalen af 2003.

Blue Nord og TotalEnergies henviser til, at carry back-ordningen blev indført i forbindelse med Nordsøaftalen fra 2003 og sikrer fradrag i den særlige kulbrinteskate for omkostninger til fjernelse af anlæggene. Fjernelse af samtlige anlæg på en hensigtsmæssig måde kan ifølge erfaringer fra andre lande tage op mod 20 år, mens man tidligere troede, at det kunne ske væsentligt hurtigere.

Ifølge Blue Nord og TotalEnergies medfører bestemmelserne i L 73, at hvis blot ét anlæg anvendes til CO₂-lagring, vil carry back-refusionen, også for anlæg der ikke anvendes til CO₂-lagring, først ske, når alle anlæg er fjernet. En sådan reduktion af fradragets værdi reducerer det økonomiske grundlag for at anvende eksisterende anlæg og brønde til CO₂-lagring, hvilket er stik imod lovforslagets hensigt om at fremme udviklingen af offshore CO₂-lagring og overgangen fra gasproduktion til vedvarende energi.

Ifølge selskaberne har man i Norge og Storbritannien stået over for samme udfordringer, som L 73 har til formål at adressere, nemlig at lovgivningen skal indrettes, så den tager højde for den nye virkelighed, som introduktionen af nye teknologier som fx CO₂-lagring medfører for de virksomheder, der opererer offshore. Både Norge og Storbritannien har med henblik på at sikre dette udformet carry back-ordningen således, at der sker årlig tilbagebetaling af kulbrinteskate i takt med, at overflødige anlæg fjernes.

Blue Nord og TotalEnergies foreslår på den baggrund konkrete ændringer af den foreslåede bestemmelse i kulbrinteskattelovens § 20 E, stk. 4, idet disse ændringer ifølge selskaberne vil sikre, at der ikke ændres på de rammevilkår, der blev etableret med Nordsøaftalen af 2003.

Kommentar

Præsentationen fra Blue Nord og TotalEnergies synes at bero på en misforståelse af de gældende regler om carry back-ordningen, der fremgår af kulbrinteskattelovens § 20 E, stk. 3, og blev indført ved lov nr. 1216 af 27. december 2003 som opfølgning på Nordsøaftalen fra 2003. Denne misforståelse indebærer også, at de anlægger en fejlagtig vurdering af, hvad der vil være konsekvenserne af L 73.

Det følger af ordlyden af den gældende bestemmelse i kulbrinteskattelovens § 20 E, stk. 3, at der kun foretages en enkelt, samlet opgørelse og udbetaling af kulbrinteskatteværdien

af den del af et eventuelt endeligt underskud, der kan henføres til fradrag for fjernelsesomkostninger, og som derfor kan kræves udbetalt efter carry back-ordningen. Det er desuden udtrykkeligt anført i bemærkningerne til lovforslaget, at carry back-ordningen først kan anvendes, når alle fjernelsesomkostninger er kendt, jf. pkt. 3.1.3. i de almindelige bemærkninger til L 62 i folketingsåret 2003/04.

I modsætning til, hvad Blue Nord og TotalEnergies lægger til grund i deres præsentation, er det således en følge af de gældende regler om carry back-ordningen i kulbrinteskattelovens § 20 E, stk. 3 – og altså ikke af den ved L 73 foreslåede bestemmelse i kulbrinteskattelovens § 20 E, stk. 4 – at der ikke kan ske nogen udbetaling efter carry back-ordningen, før alle kulbrinteanlæg er fjernet.

Selskabernes forslag til ændringer i den foreslåede bestemmelse i kulbrinteskattelovens § 20 E, stk. 4, jf. bilag 8, side 8, vil derfor ikke medføre det resultat, som selskaberne ønsker. Den væsentligste ændring, som selskaberne foreslår i forhold til formuleringen af bestemmelsen foreslået i L 73, er, at bestemmelsens 1. pkt. helt udgår.

Uden medtagelsen af den bestemmelse, som selskaberne foreslår fjernet, vil der efter kulbrinteskattelovens § 20 E, stk. 3, først være adgang til at anvende de gældende carry back-regler på anlæg, der ikke bevares af hensyn til anvendelse til CO₂-lagringsaktiviteter, når alle anlæg, der har været anvendt i indvindingsvirksomheden – *herunder* anlæg, der oprettholdes med henblik på anvendelse til CO₂-lagringsaktiviteter – er fjernet.

Bestemmelsen er netop foreslået med henblik på at undgå et sådant resultat, idet den, som beskrevet i lovforslagets bemærkninger, vil sikre, at de gældende carry back-regler kan anvendes, når alle anlæg, der har været anvendt i indvindingsvirksomheden – *bortset fra* anlæg, der opretholdes med henblik på anvendelse til CO₂-lagringsaktiviteter – er fjernet. Bestemmelsen har altså til formål at fremrykke det tidspunkt, hvor carry back-ordningen kan anvendes, når anlæg bevares med henblik på anvendelse til CO₂-lagring.

Selskabernes forslag vil derfor medføre et resultat, der går stik imod det, der er selskabernes ønske – og hensigten med lovforslaget.

Det er dog vurderingen, at det ved udformningen af de gældende regler om carry back var antagelsen, at kulbrinteanlæggene forholdsvist hurtigt kunne fjernes, mens det nu forventes, at arbejdet med fjernelsen af anlæggene kan strække sig over en længere årrække.

Det er endvidere vurderingen, at de gældende regler, hvorefter carry back-ordningen først kan anvendes, når alle fjernelsesomkostninger er kendt, næppe er hensigtsmæssige i lyset af ordningens overordnede formål, nemlig at sikre, at virksomhederne i relation til fjernelsesomkostninger stilles tilnærmelsesvis som om, udgifterne var afholdt, mens virksomheden fortsat kastede indtægter af sig. Udformningen af de gældende regler vil kunne skabe uhensigtsmæssige incitament for virksomhederne, fx til at fremrykke fjernelsen af anlæg, der isoleret set fortsat kan anvendes til rentable kulbrinteindvindingsaktiviteter.

Jeg har derfor til hensigt til 2. behandlingen af lovforslaget at stille et ændringsforslag, der giver mulighed for a conto udbetalinger af beløb omfattet af carry back-ordningen.